

იოელის წიგნი და ლაოდიკეის მეშვიდე დღის ადვენტიტური ეკლესია — ნომერი ოცდათხუთმეტი

Jeff Pippenger
2026-01-27

ნომერი ოცდათხუთმეტი

„ადრეული წერილობის“ 81-ე გვერდზე (და „81“ არის ერთი ღვთიური მღვდელმთავრისა და ოთხმოცი მღვდლის სიმბოლო) ჩაწერილია უილიამ მილერის მეორე სიზმარი. ნაბუქოდონოსორის მსგავსად, უილიამ მილერსაც ორი სიზმარი ჰქონდა. დანიელის მეოთხე თავში ნაბუქოდონოსორის მეორე სიზმარი მოცემულია ლევიანთა 26-ის მოსესეული „შვიდგზის“ კონტექსტში. მილერი დანიელის მეოთხე თავს იყენებდა ლევიანთა ოცდამეექვსის „შვიდგზის“ საილუსტრაციოდ, როდესაც იგი 2,520-ს ასწავლიდა, თუმცა მას „შვიდგზისს“ უწოდებდა. მილერს არ ესმოდა, რომ იგი ნაბუქოდონოსორით იყო წინასახოვნად წარმოდგენილი, მაგრამ მეოთხე თავში ნაბუქოდონოსორის 2,520 დღე წარმოდგენილია როგორც სიტყვით „გაფანტვა“, ასევე იმ ფაქტითაც, რომ იგი „შვიდგზის“ ხდება, ვიდრე ჭუჭყის ჯაგრისიანი კაცი მილერის სიზმარში მოვიდოდა.

მილერს და უაითი „მამა მილერს“ უწოდებს, მაგრამ არა იმ წარმართულ მნიშვნელობით, როგორც ამას კათოლიკეები აკეთებენ, არამედ პატრიარქალური აზრით, მამა აბრაამის მსგავსად. მილერი სიმბოლოა; იგი არის აღთქმის კაცი, რომელიც წარმოადგენს ბიბლიურ სიმბოლოთა ჯაჭვს იმ გზაზე, რომელიც საბოლოო აღთქმამდე მიდის ას ორმოცდაოთხ ათასთან. იოელი გვამცნობს, რომ უკანასკნელ დღეებში ხანდაზმულნი სიზმრებს იხილავენ, ხოლო უილიამ მილერი ჩვენი ისტორიის ხანდაზმული კაცია და აგრეთვე ის მიწათმოქმედი, რომელმაც აღასრულა უილიამ ტინდეილის წინასწარმეტყველება, რომელიც ამბობს: „თუ ღმერთი სიცოცხლეს შემინარჩუნებს, მრავალი წლის გასვლამდე მე ვიზამ, რომ ბიჭმა, რომელიც გუთანს მიუძღვის, წმიდა წერილი შენზე მეტად იცოდეს.“

„ღმერთმა თავისი ანგელოზი მოავლინა, რათა შეხებოდა იმ გლეხის გულს, რომელსაც ბიბლია არ სწამდა, და ეხელმძღვანელა მისთვის წინასწარმეტყველებათა გამოკვლევისკენ. ღვთის ანგელოზები მრავალგზის ეწვივნენ იმ რჩეულს, რათა წარემართათ მისი გონება და გაეხსნათ მისი შემეცნებისთვის წინასწარმეტყველებანი, რომლებიც მუდამ ბნელი იყო ღვთის ხალხისთვის. ჭეშმარიტების ჯაჭვის დასაწყისი მას მიეცა, და იგი ხელმძღვანელობით მიდიოდა რგოლიდან რგოლამდე ძიებაში, ვიდრე საკვირველებითა და აღტაცებით შეჰყურებდა ღვთის სიტყვას. მან იქ იხილა ჭეშმარიტების სრულყოფილი ჯაჭვი. ის სიტყვა, რომელიც მას შთაგონებულად არ მიაჩნდა, ახლა მისი მზერის წინაშე გაიხსნა თავისი მშვენიერებითა და დიდებით. მან დაინახა, რომ წერილის ერთი ნაწილი მეორეს განმარტავს, და როდესაც ერთი ადგილი მისი გაგებისთვის

დახშული იყო, სიტყვის სხვა ნაწილში პოულობდა იმას, რაც მას ხსნიდა. იგი ღვთის წმიდა სიტყვას სიხარულითა და უღრმესი პატივისცემითა და მოწიწებით ეკიდებოდა.“ Early Writings, 230.

მილერი იყო ის მიწათმოქმედი, რომელმაც ტინდელის წინასწარმეტყველება აღასრულა, და წინასწარმეტყველური ცოდნის მისი პირველი გამოქვეყნება, რომელიც მან დანიელის 8:14-ის გახსნის შედეგად შეაგროვა, მოხდა 1831 წელს, ბიბლიის King James Version-ის გამოცემიდან ორას ოცდაათი წლის შემდეგ. ჯონ უიკლიფი, უილიამ ტინდელი და 1611 წელს King James Bible-ის გამოცემა წარმოადგენენ სამ სასაზღვრო ნიშანს, რომლებიც იწყებენ ორას ოცწლიან წინასწარმეტყველებას, რომელიც სრულდება მაშინ, როდესაც ტინდელის გუთნის ბიჭი ღვთის სიტყვას გაუხსნიდა პირველი ანგელოზის უწყებას, რომელსაც შემდგომ კიდევ ორი ანგელოზი უნდა მოჰყოლოდა. ის პირველი ანგელოზი მოვიდა 1798 წელს, ხოლო მესამე — 1844 წელს. უიკლიფი, ტინდელი და King James დაკავშირებულნი არიან იმ მიწათმოქმედთან, რომელიც ტინდელის წინასწარმეტყველებას აღასრულებდა და რომელიც 1798 წლიდან 1844 წლამდე სამი ანგელოზის ისტორიის სიმბოლოდ უნდა ქცეულიყო.

უილიამ მილერის ალფა-აღმოჩენა იყო ლევიათა ოცდამეექვსე თავის 2,520 წელი, ხოლო მისი ომეგა-აღმოჩენა იყო დანიელის 8:14-ის 2,300 წელი. იუდას 2,520-წლიანი გაფანტვა დაიწყო ძვ. წ. 677 წელს და დასრულდა 1844 წელს. დანიელის 8:14-ის 2,300 წელი დასრულდა 1844 წელს. ორივე ერთად დასრულდა 1844 წელს, ხოლო უილიამ მილერის ალფა და ომეგა აღმოჩენების საწყისი წერტილები ერთმანეთისგან ორიას ოცი წლით იყო დაშორებული. „ორიას ოცი“ უილიამ მილერის სიმბოლოა, ორი მოწმის საფუძველზე. მილერის ალფა და ომეგა აღმოჩენები წარმოდგენილია 1798 და 1844 წლებით. ჩრდილოეთის სამეფოს წინააღმდეგ მიმართული 2,520-წლიანი გაფანტვა დასრულდა 1798 წელს, და ორმოცდაექვსი წლის შემდეგ, 1844 წელს, 2,300 წელი დასრულდა.

2520 წელიწადი, რომელიც 1798 წელს დასრულდა, აღნიშნავს იმ თარიღს, ხოლო იუდას წინააღმდეგ მიმართული 2520 წელიწადი, რომელიც 1844 წელს დასრულდა, წარმოქმნის ორასოცი წლის პერიოდს. ეს ნიშნავს, რომ ისრაელის წინააღმდეგ მიმართული 2520 წარმოშობს ორმოცდაექვსი წლის წინასწარმეტყველურ პერიოდს, ხოლო იუდას წინააღმდეგ მიმართული 2520 წარმოშობს ორასოცი წლის წინასწარმეტყველურ პერიოდს. ამ პერიოდის ალფა არის ძვ. წ. 677 წელი, ხოლო ომეგა — ძვ. წ. 457 წელი, რაც ნიშნავს, რომ ორმოცდაექვსიწლიანი პერიოდისა და ორასოცი წლის პერიოდის ალფა წარმოდგენილია 2520-ით, ხოლო ორივე ხაზის ომეგა არის 2300. 2520-წლიანი ორი „გაფანტვა“ იძლევა ორი მოწმის დამოწმებას იმ პერიოდის შესახებ, რომელიც იწყება 2520-ით და მთავრდება 2300-ით. ორივე ეს ხაზი განსაზღვრავს უილიამ მილერის ალფა და ომეგა აღმოჩენებს.

„უილიამ მილერის სიზმარი“

„დამესიზმრა, რომ ღმერთმა, უხილავი ხელით, გამომიგზავნა საოცრად ნაკეთები კიდობანი, სიგრძით დაახლოებით ათი დუიმი და სიგანით ექვსი დუიმი, გაკეთებული აბანოზისა და ოსტატურად ჩასმული მარგალიტებისგან. კიდობანს

გასაღები ჰქონდა მიბმული. მე დაუყოვნებლივ ავიღე გასაღები და გავხსენი კიდობანი; და, ჩემდა გასაოცრად და განსაცვიფრებლად, აღმოვაჩინე, რომ იგი სავსე იყო ყოველგვარი სახისა და ზომის სამკაულით, ბრილიანტებით, ძვირფასი ქვებით, აგრეთვე ყოველგვარი ზომისა და ღირებულების ოქროსა და ვერცხლის მონეტებით, რომლებიც ლამაზად იყო განლაგებული კიდობანში თავ-თავიანთ ადგილებზე; და ამგვარად განლაგებულნი ისინი ირეკლავდნენ ნათელსა და დიდებას, რომლის სწორი მხოლოდ მზეს თუ ჰქონდა.

„ვიფიქრე, რომ ჩემი მოვალეობა არ იყო, ეს საუცხოო სანახაობა მხოლოდ მე დამენახა, თუმცა ჩემი გული მის შიგთავსში არსებული ბრწყინვალეობით, მშვენიერებითა და ფასეულობით სიხარულით იყო აღვსილი. ამიტომ იგი ჩემს ოთახში მდგარ შუა მაგიდაზე დავდე და შევატყობინე, რომ ყველა, ვისაც კი სურვილი ექნებოდა, მოსულიყო და ეხილა ამქვეყნიურ ცხოვრებაში ადამიანის მიერ ოდესმე ნანახთაგან ყველაზე დიდებული და ბრწყინვალე სანახაობა.

„ხალხმა დაიწყო მოსვლა, თავდაპირველად მცირერიცხოვანნი იყვნენ, მაგრამ თანდათან ბრბოდ იქცნენ. როცა პირველად ჩაიხედავდნენ სკივრში, გაკვირვდებოდნენ და სიხარულის შემახილებს აღმოთქვამდნენ. მაგრამ როცა მაყურებელთა რიცხვი გაიზარდა, ყველანი დაიწყებდნენ ძვირფასი ქვების ხელში ტრიალს, სკივრიდან ამოღებას და მაგიდაზე გაფანტვას.

„დავიწყე ფიქრი, რომ მფლობელი კვლავ მომთხოვდა საკუბოვესა და ძვირფას ქვებს ჩემი ხელიდან; და თუ დავუშვებდი, რომ ისინი გაფანტულიყვნენ, ველარასოდეს შევძლებდი მათ კვლავ თავ-თავიანთ ადგილებზე დამელაგებინა საკუბოვეში, როგორც ადრე; და ვგრძნობდი, რომ ვერასოდეს შევძლებდი ამ პასუხისმგებლობის გასწორებას, ვინაიდან იგი უზომო იქნებოდა. მაშინ დავიწყე ხალხის ვედრება, არ შეხებოდნენ მათ და არ ამოეღოთ ისინი საკუბოვიდან; მაგრამ რაც უფრო მეტად ვევედრებოდი, მით უფრო მეტად ფანტავდნენ; და ახლა ისე ჩანდა, რომ მათ უკვე მთელ ოთახში აფანტავდნენ — იატაკზე და ოთახში მდგარ ავეჯის ყოველ საგანზე.

„შემდეგ დავინახე, რომ ნამდვილი ძვირფასეულობისა და მონეტების შორის მათ მიმოეფანტათ ურიცხვი რაოდენობა ყალბი ძვირფასეულობისა და ფალსიფიცირებული მონეტებისა. მათი მდაბალი საქციელისა და უმადურობის გამო დიდად აღვშფოთდი და ამისთვის ვამხილებდი და ვაყვედრიდი მათ; მაგრამ რაც მეტად ვამხილებდი, მით მეტად ფანტავდნენ ისინი ყალბ ძვირფასეულობასა და ყალბ მონეტებს ნამდვილის შორის.

„შემდეგ ჩემი ხორციელი სული შეწუხდა, და დავიწყე ხორციელი ძალის გამოყენება, რათა ისინი ოთახიდან გამეძევებინა; მაგრამ როდესაც ერთს ვაძევებდი, სამნი კიდევ შემოდისოდნენ და შემოჰქონდათ ჭუჭყი, ნაფხვენები, ქვიშა და ყოველგვარი ნაგავი, ვიდრე სრულად არ დაფარეს ყველა ნამდვილი სამკაული, ბრილიანტები და მონეტები, ისე რომ ყოველივე მათგანი მხედველობიდან იყო დაფარული. მათ ასევე ნაწილ-ნაწილად დაფლითეს ჩემი პატარა სკივრი და ნაგავს შორის გაფანტეს იგი. მეგონა, ჩემი მწუხარება და ჩემი რისხვა არავის ადარდებდა. სრულიად გულგატეხილი და სასოწარკვეთილი გავხდი, ჩამოვჯექი და ავტირდი.

„როცა ასე ვტიროდი და ვგლოვობდი ჩემს დიდ დანაკარგსა და პასუხისმგებლობას, გავიხსენე ღმერთი და გულმოდგინედ ვილოცე, რომ მას ჩემთვის შემწეობა მოევლინა.

„მყისვე კარი გაიღო და ერთი კაცი შევიდა ოთახში; და როცა ხალხი ყველანი გამოვიდნენ იქიდან, მან, ხელში მტვრის ჯაგრისით, ფანჯრები გააღო და დაიწყო ოთახიდან მტვრისა და ნაგვის გამოხვეტა.

„მე შევღალადე მას, შეეკავებინა თავი, რადგან ნანგრევებში მიმოფანტული იყო ზოგი ძვირფასი სამკაული.

მან მითხრა: „ნუ გეშინია“, რადგან იგი „მათზე იზრუნებდა“.

„შემდეგ, როდესაც იგი მტვერსა და ნაგავს, ყალბ სამკაულებსა და ყალბ მონეტებს ხვეტდა, ეს ყოველივე ღრუბელივით აიჭრა და ფანჯრიდან გავიდა, და ქარმა წაიღო. ამ ფაციფუცში ერთი წამით თვალები დავხუჭე; როდესაც გავახილე, მთელი ნაგავი გამქრალიყო. ძვირფასი სამკაულები, ბრილიანტები, ოქროსა და ვერცხლის მონეტები, უხვად იყო მიმოფანტული მთელ ოთახში.

„შემდეგ მან სუფრაზე დადგა ზარდახშა, წინანდელზე ბევრად უფრო დიდი და მშვენიერი, და მუჭებით აკრიფა ძვირფასეულობა, ბრილიანტები, მონეტები, და ჩაყარა ზარდახშაში, ვიდრე ერთიც აღარ დარჩა, თუმცა ზოგიერთი ბრილიანტი ქინძისთავის წვერზე დიდიც არ იყო.“

შემდეგ მან მომიწოდა მე: „მოდი და იხილე.“

„კუბოში ჩავიხედე, მაგრამ ჩემი თვალები ამ ხილვით მოიბრმა. ისინი თავიანთ უწინდელ დიდებაზე ათგზის მეტად ბრწყინავდნენ. მე ვფიქრობდი, რომ ისინი ქვიშაში იყვნენ გაპრიალებულნი იმ ბოროტ ადამიანთა ფეხებით, რომელთაც ისინი მიმოაბნიეს და მტვერში გათელეს. ისინი კუბოში მშვენიერი წესრიგით იყვნენ დალაგებულნი, ყოველი — თავის ადგილზე, და არ ეტყობოდათ არავითარი კვალი იმ კაცის ძალადობისა, რომელმაც ისინი იქ ჩაყარა. სიხარულისაგან შევყვირე, და იმ შემახილმა გამომადგინა.“ Early Writings, 81–83.

„81“-ე გვერდიდან დაწყებული, სიზმარი, როგორც მღვდლების სიმბოლო, ასახავს ლაოდიკიის მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესიის საქმიანობის ისტორიას, რომელიც მიზნად ისახავდა იმ საფუძველმდებარე ჭეშმარიტებების ნგრევას, რომლებიც ღვთაებამ უილიამ მილერის ადამიანურობის მეშვეობით შეკრა. ეს ისტორია მთავრდება მაშინ, როცა მილერმა „დიდი სიხარულით შეჰყვირა“ და ამ შემახილმა იგი „გააღვიძა“. სიზმარში წარმოდგენილი ისტორია სრულდება მესამე ანგელოზის ძლიერ ღალადზე, რომელიც შუაღამის ღალადის კულმინაციაა. მილერის სიზმრის ისტორიული თხრობა ასევე წარმოადგენს მილერიტული ისტორიის ნიშნულებს და, ამიტომ, აგრეთვე წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის მოძრაობის პარალელურ ისტორიას. არანაკლებ მნიშვნელოვანია ისიც, რომ სიზმრის ისტორიული წარმოდგენა აგრეთვე შეიცავს იმ ისტორიის წინასწარმეტყველურ ფრაქტალს, რომელმაც 2023 წელს კვლავ დაიწყო განმეორება.

ქეშმარიტების ძვირფასი ქვები, რომლებიც ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიაში იქნა აღიარებული, 2004 წელს შეტანილ იქნა საჯარო ჩანაწერში, და შემდეგ კვლავ 2012 წელს, როდესაც ჰაბაკუკის ცხრილების წარმოდგენამ შეკრიბა ჯგუფი, რომლის ხვედრიც გაფანტვა იყო. ეს ქეშმარიტებები 2004 წელს დაიდო ცხრილზე, იმ ქეშმარიტებათა პირველი წარმოდგენით, რომლებიც 1989 წელს გაიხსნა. მაშინ „რამდენიმე“ განიხილა ეს უწყება, მაგრამ 2012 წელს 95 წარმოდგენისგან შემდგარმა სერიამ, სახელწოდებით „ჰაბაკუკის ცხრილები“, მოიზიდა სიმრავლე, რადგან „ხალხმა იწყო შემოსვლა, თავდაპირველად მცირერიცხოვნად, მაგრამ შემდეგ გაიზარდა ბრბოდ.“

2012 წლიდან 2020 წლის 18 ივლისამდე ეს ქეშმარიტებები თანდათანობით გაიფანტა და ნანგრევებით დაიფარა. 2020 წლის 18 ივლისს აბაკუმის ცხრილების უწყების დამცველნი სამი-ნახევარი დღის ხნით გაიფანტნენ.

და როცა დაასრულებენ თავიანთ მოწმობას, მხეცი, რომელიც უფსკრულიდან ამოდის, შეებრძოლება მათ, სძლევს მათ და მოკლავს მათ. და მათი გვამები იწვება დიდი ქალაქის ქუჩაზე, რომელსაც სულიერი მნიშვნელობით სოდომი და ეგვიპტე ეწოდება, სადაც ჩვენი უფალიც ჯვარს აცვეს. და ხალხთაგან, ტომთაგან, ენათაგან და ერთაგანნი იხილავენ მათ გვამებს სამ-ნახევარი დღის განმავლობაში და არ დაუშვებენ, რომ მათი გვამები სამარხებში დაიდოს. და დედამიწაზე მცხოვრებნი გაიხარებენ მათზე, იმხიარულებენ და ძღვენს გაუგზავნიან ერთმანეთს, რადგან ეს ორი წინასწარმეტყველი ტანჯავდა დედამიწაზე მცხოვრებთ. გამოცხადება 11:7–10.

შაბათს, 2023 წლის 30 დეკემბერს, Future for America შეუერთდა Zoom-ის შეხვედრას თავისი პირველი საჯარო შეხვედრისათვის 2020 წლის 18 ივლისის შემდეგ. 2023 წლის 30 დეკემბერი არის 1,260 დღე 2020 წლის 18 ივლისის შემდეგ, ანუ „სამი დღე და ნახევარი“. მაშინ, როცა ელია და მოსე მკვდარნი იწვნენ ქუჩაში, სხვა კლასი „ხარობს“. Future for America დაუბრუნდა წინასწარმეტყველური უწყების გამოქვეყნებას 2023 წლის ივლისში, რადგან უწყება, რომელიც მაშინ უნდა წასულიყო მთელ დედამიწაზე, წინასწარმეტყველური აუცილებლობით უნდა გამოსულიყო „უდაბნოდან“. სამი დღე და ნახევარი, ანუ 1,260 დღე, არის უდაბნო.

და ქალი გაიქცა უდაბნოში, სადაც მას ღმერთისაგან გამზადებული ადგილი აქვს, რათა იქ მას კვებადნენ ათას ორას სამოც დღეს. გამოცხადება 12:6.

„უდაბნო“ არის „ათას ორას სამოცი დღე“, ანუ 1,260 დღე, რაც აგრეთვე არის „სამნახევარი დღე“, და ეს წარმოდგენილია გამოცხადების 12:6-ში, ხოლო „126“ არის 1,260-ის მეთათედი. ერთ-ერთი საოცარი ქეშმარიტება, რომელიც მაშინ გაიხსნა, იყო სინანულის საჭიროება, როგორც ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავში „შვიდგზის“ ლოცვის აღსრულება.

1,260 დღე ასევე 2,520 დღის სიმბოლოც არის. ჩრდილოეთის სამეფოს წინააღმდეგ მიმართული „შვიდი ჟამი“ დაიწყო ძვ. წ. 723 წელს და დასრულდა 1798 წელს. შუაწერტილი არის 538, რითაც ყალიბდება 1,260 წელი, რომლის განმავლობაში წარმართობამ გათელა საწმიდარი და მხედრობა, და ამას მოჰყვა 1,260 წელი, რომლის

განმავლობაში პაპიზმმა გათელა საწმიდარი და მხედრობა. ეს წინასწარმეტყველური სტრუქტურა თანხვედრილია 1,260 დღესთან ქრისტეს ნათლობიდან ჯვრამდე, რასაც მოსდევს კიდევ 1,260 წინასწარმეტყველური დღე 34 წლამდე, როდესაც სახარება წარმართებთან მივიდა. ამგვარად, ორი მოწმის საფუძველზე, 1,260 არის 2,520 დღის ნაწილი, ანუ მოსეს „შვიდი ჟამი“ ლევიათა წიგნის ოცდამეექვსე თავში.

ხმა უდაბნოში მიმდინარე პერიოდმა, რომელიც დაიწყო შაბათს, 2020 წლის 18 ივლისს, და გაგრძელდა შაბათამდე, 2023 წლის 30 დეკემბრამდე, ტირილი დაიწყო 2023 წლის ივლისში; და როდესაც „უდაბნოს“ პერიოდი დასრულდა შაბათს, 2023 წლის 30 დეკემბერს, მოვიდა მოსესა და ელიას აღდგომა. ხმის გზავნილმა გამოავლინა, რომ ყოველ რეფორმაციულ მოძრაობაში პარალელური პირველი იმედგაცრუებების გზანიშნული განმარტავდა 2020 წლის 18 ივლისის მცდარ წინასწარმეტყველებას ათი ქალწულის იგავის კონტექსტში. იგი მოუწოდებდა კაცებსა და ქალებს იმ მონანიებისაკენ, რომელსაც ლევიათა ოცდამეექვსე თავის ლოცვა წარმოადგენს. მილერის სიზმარი სწორედ ამ მონანიებას გამოხატავს, როდესაც იგი წერს: „როცა ასე ვტიროდი და ვგლოვობდი ჩემს დიდ დანაკარგსა და პასუხისმგებლობას, გავიხსენე ღმერთი და მხურვალედ ვილოცე, რომ მას მოევლინა ჩემთვის შეწევნა.“

მოდის და იხილე

მილერის სიზმარი ორჯერ გამეორებული გამოთქმით — „მოდის და იხილე“ — იყოფა. პირველად ხალხს „მოდის და იხილე“-თ თავად მილერი იწვევს, ხოლო მეორედ მილერს მისვლასა და ხილვაზე „მტერის ჯაგრისის კაცი“ იწვევს. „მოდის და იხილე“ წინასწარმეტყველური სიმბოლოა, რომელიც მიუთითებს გახსნილ წინასწარმეტყველურ ჭეშმარიტებაზე. პირველი ოთხი ბეჭედი თითოეული შეიცავს ბრძანებას: „მოდის და იხილე“.

და ვიხილე, როცა კრავმა გახსნა ერთი ბეჭედთაგანი, და მოვისმინე, თითქოს ქუხილის ხმა იყო, რომ ერთმა ოთხთაგანმა ცხოველმა თქვა: მოდის და იხილე. ... და როცა გახსნა მეორე ბეჭედი, მოვისმინე, რომ მეორე ცხოველმა თქვა: მოდის და იხილე. ... და როცა გახსნა მესამე ბეჭედი, მოვისმინე, რომ მესამე ცხოველმა თქვა: მოდის და იხილე. ... და როცა გახსნა მეოთხე ბეჭედი, მოვისმინე მეოთხე ცხოველის ხმა, რომელიც ამბობდა: მოდის და იხილე. გამოცხადება 6:1, 3, 5, 7.

მილერის სიზმრის დასაწყისში ნათქვამი „მოდის და იხილე“ არის ალფა, ხოლო დასასრულის „მოდის და იხილე“ არის ომეგა. სიზმარი დასაწყისში გახსნას განსაზღვრავს, როგორც ძვირფას ქვებს, რომლებიც, როცა „მოწესრიგდა, ირეკლავდა ისეთ ნათელსა და დიდებას, რომელსაც მხოლოდ მზე თუ გაუტოლდებოდა“. როდესაც ქრისტემ მილერი მიიწვია, რომ ომეგა „მოდის და იხილე“, მილერი ამბობს: „ჩემს თვალებს ამ სანახაობამ თვალი მოსჭრა. ისინი თავიანთ უწინდელ დიდებაზე ათჯერ მეტად ბრწყინავდნენ.“ ალფას ნათელი იყო, როგორც მზე, ხოლო ომეგას ნათელი — მზეზე ათჯერ მეტი.

გაფანტეთ

მილერის გლოვა და მონანიება წარმოდგენილია იმ პერიოდის დასასრულს, რომელიც დაიწყო პირველი „მოდის იხილე“-თი და ბოლო „მოდის იხილე“-თი. იმ პერიოდში, რომელიც იწყება იმით, რომ მილერი ხალხისთვის გზავნილს ხსნის, და შემდეგ სრულდება იმით, რომ ქრისტე მილერისთვის გზავნილს ხსნის, სიტყვა „გაფანტვა“ წარმოდგენილია „შვიდგზის“. მილერი ამ სიტყვას კვლავ გამოიყენებს, მაგრამ პირველ და უკანასკნელ გახსნას შორის „გაფანტვა“ გამოხატულია „შვიდგზის“. ბიბლია „შვიდგზის“ სამსჯავროს ამოცნობს სიტყვასთან — „გაფანტვა“.

და მე გაგფანტავთ წარმართთა შორის და მახვილს გამოვიღებ თქვენს კვალდაკვალ; და თქვენი ქვეყანა გაუდაბურდება და თქვენი ქალაქები აოხრდებიან. ლევიანნი 26:33.

პირველი ჭეშმარიტება, რომელიც მილერმა აღმოაჩინა, იყო ლევიანთა წიგნის ოცდაექვსე თავის „შვიდი ჟამი“, და მისი სიზმარში ის პერიოდი, რომელიც გადიოდა მილერის უწყების გამოქვეყნებასა და ქრისტეს უწყების გამოქვეყნებას შორის, მთელ იმ საფუძვლით ჭეშმარიტებებს, რომლებიც უილიამ მილერის შრომით იყო წარმოდგენილი, უნდა დაეფარა ლაოდიკიური მეშვიდე დღის ადვენტიზმის ღვთისმეტყველთა ნაგავსა და ყალბ მონეტებს. საფუძვლითი ჭეშმარიტებების ის უარყოფა წარმოდგენილია, როგორც შვიდი გაფანტვა ალფასა და ომეგას შორის არსებულ ისტორიაში. „შვიდი ჟამი“ არის უილიამ მილერის შრომის სიმბოლო, რაც, თავის მხრივ, მეშვიდე დღის ადვენტიზმის საფუძვლებია, რომლისაგანაც დანიელის 8:14-ის 2,300 დღე არის სწორედ იმ საფუძვლის ცენტრალური სვეტი. ეს მიუთითებს იმაზე, რომ გაფანტვის 2,520 წელი, რომელიც უილიამ მილერის პირველი, ანუ ალფა აღმოჩენა იყო, აღნიშნავს იმ პერიოდის დასაწყისს, რომელიც დასრულდა უილიამ მილერის ომეგა აღმოჩენით, რაც იყო 2,300 დღე.

როდესაც ლაოდიკიურმა მეშვიდე დღის ადვენტიზმმა 1863 წელს გადადო „შვიდი დრო“, მათ გადადეს უილიამ მილერის პირველი აღმოჩენა, რომელიც მისი ალფა-აღმოჩენა და მისი საფუძველმდებარე აღმოჩენა იყო. მილერის აღმოჩენათა უკანასკნელი იყო 2,300 დღე, რომელიც მისი ომეგა-აღმოჩენა და მისი დამაგვირგვინებელი აღმოჩენა იყო. „შვიდი დრო“, რომელიც 1798 წელს დასრულდა, აღნიშნავდა 2,520-ს, ხოლო 2,300 დღე მონიშნული იყო 1844 წელს.

სამკაულებს მას შემდეგ, რაც ისინი შვიდგზის გაიფანტებიან, სწორედ მტვრის ჯაგრისის კაცი აგროვებს. შემდეგ სასანთლე უფრო დიდი და უფრო მშვენიერია და მზეზე ათგზის უფრო კაშკაშად ბრწყინავს. ათი განსაცდელის სიმბოლოა, და ამიტომ ეს სამკაულები განსაცდელში, მზის დღის გამოცდაზე, ბრწყინავენ; ამგვარად, მილერის სიზმარი იწყება 1798 წელს და მთავრდება მესამე ანგელოზის ხმამაღალი ღაღადის ჟამს, კვირა-კანონის დროს.

1798 წლიდან 1863 წლამდე მილერიტების ისტორია ასევე არის 1798 წლიდან მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონდებლობამდე არსებული ისტორია. ისტორია, რომელიც წარმოდგენილია უილიამ მილერის სიზმარში და მიმდინარეობს იმ მონაკვეთში, სადაც მილერი ამბობს „მოდის იხილე“, ვიდრე ნიადაგის ჯაგრისიანი კაცი იტყვის „მოდის

და იხილე“, არის როგორც 1798 წლიდან 1863 წლამდე არსებული პერიოდი, ასევე 1798 წლიდან საკვირაო კანონდებლობამდე არსებული პერიოდიც. ხაზი, რომელიც 1863 წელს სრულდება, არის იმ ხაზის წინასწარმეტყველური ფრაქტალი, რომელიც 1798 წელს იწყება და საკვირაო კანონდებლობით სრულდება. ორივე ეს ხაზი წარმოდგენილია მილერის სიზმარში.

დახურული კარი 1844 წლის 22 ოქტომბერს წარმოადგენს კვირის კანონის დროს დახურულ კარს. 2,300 წლის წინასწარმეტყველება, რომელიც აღსრულდა 1844 წელს, წარმოადგენს კვირის კანონს.

„ქრისტეს მოსვლა, როგორც ჩვენი მღვდელმთავრისა, უწმიდეს ადგილას, საწმიდრის განსაწმედად, როგორც ეს დანიელის 8:14-შია ნაჩვენები; კაცის ძის მოსვლა დღეთა ძველთან, როგორც წარმოდგენილია დანიელის 7:13-ში; და უფლის მოსვლა თავის ტაძარში, როგორც ეს მალაქიას მიერ არის წინასწარმეტყველებული, — ერთი და იმავე მოვლენის აღწერებია; და ამასვე განასახიერებს სიძის მოსვლა ქორწილში, როგორც ქრისტემ აღწერა მათეს 25-ში ათი ქალწულის იგავში.“ დიდი ბრძოლა, 426.

ხაზები

მილერის აღმოჩენათა ომეგა იყო 2,300-წლიანი წინასწარმეტყველება; ამიტომ, როგორც 1844 წელი, ისე კვირა დღის კანონი წარმოდგენილია 2,300 წლით. ეს ნიშნავს, რომ 2,520 არის ალფა, ხოლო 2,300 არის ომეგა ორივე ხაზისთვის; ერთი ხაზი სრულდება 1863 წელს, ხოლო მეორე ხაზი სრულდება კვირა დღის კანონში. ორივე ხაზზე 2,520-ის წინასწარმეტყველება არის ალფა და საფუძვლის ქვა. 1798 წლიდან 1863 წლამდე არსებული ფრაქტალი მილერიტების საფუძველმდებარე ისტორიაში ასევე ეთანადება კიდევ ერთ ფრაქტალს ომეგაში, ას ორმოცდაოთხი ათასის ქვისთვის ისტორიაში.

11 სექტემბერს ღმერთმა თავის ხალხს მოუწოდა, დაბრუნებულიყვნენ იერემიას ძველ ბილიკებზე, რომლებიც საფუძვლებია, და რომლებიც, თავის მხრივ, წარმოდგენილია საფუძვლოვანი ისტორიის მაცნით, რომელიც, თავის მხრივ, წარმოდგენილია მის საფუძვლოვან ალფა-აღმოჩენით — „შვიდი დროით“. „შვიდი დრო“ არის ას ორმოცდაოთხი ათასის საფუძვლების სიმბოლო, ხოლო 11 სექტემბერს ამ ჯგუფის დაბეჭდვა დაიწყო საფუძვლების გამოცდის უწყებით, რომელიც წარმოდგენილია უილიამ მილერისა და ადვენტიზმის სრულიად პირველი საფუძვლოვანი ჟემმარიტებით. 11 სექტემბერს დაბეჭდვის ჟამი დაიწყო, ხოლო მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონთან ერთად ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამი სრულდება.

ეს ისტორია არის ფრაქტალი, რომელიც იწყება 2,520-ით და მთავრდება 2,300-ით; ამიტომ ეს ისტორია არის წინასწარმეტყველური ისტორიის მესამე ხაზი, წარმოდგენილი უილიამ მილერის სიზმარში. 2,520 აღსრულდა 1798 წელს, ხოლო 2,300 — 1844 წელს. ორი ხაზით წარმოდგენილი საქმე არის ქრისტეს საქმე, როცა იგი თავის ღვთაებრიობას აერთიანებს ჩვენს ადამიანურ ბუნებასთან. ეს არის ცოდვილის წმინდანად გარდაქმნის საქმე, უმაღლესი ბუნების აღდგენა მის კანონიერ ტახტზე ქვედა ბუნებაზე მმართველობისათვის. ამ მიზეზით, ადამიანის სხეულს 2,520 დღე

სჭირდება, რათა სხეულში ყოველი უჯრედი სრულიად განაახლოს; და სწორედ ეს *selfde* სხეული დაფუძნებულია 23 მამრობითი ქრომოსომისა და 23 მდედრობითი ქრომოსომის შეერთებაზე. ისინი ერთად წარმოქმნიან ცოცხალ ტაძარს, რომელიც წარმოდგენილია რიცხვით „46“, რაც არის 1798-დან 1844 წლამდე პერიოდი, რაც არის უილიამ მილერის სიზმრის პერიოდი — 1798 წლის 2,520-იდან 1844 წლის 2,300-მდე.

უილიამ მილერის სიზმარი ასევე შეიცავს კიდევ ერთ მნიშვნელოვან ფრაქტალს. 9/11-დან საკვირაო კანონის დრომდე არის 1798-დან საკვირაო კანონის დრომდე პერიოდის ფრაქტალი, როგორც 1798-დან 1863 წლამდე. 2023 წლიდან საკვირაო კანონის დრომდე არის 9/11-დან საკვირაო კანონის დრომდე პერიოდის ფრაქტალი, და ეს არის ის ისტორია, რომლისკენაც მილერის სიზმარში არსებული ყველა ხაზი მიუთითებს, როგორც ყოველივე ამის ომეგისკენ. ეს არის ის პერიოდი, როდესაც თავდაპირველი ჭეშმარიტებები ათეზის მზედ განდიდდება.

ორი ბიუსტლი

1840-იან წლებში სიტყვა „bustle“ (როგორც არსებითი სახელი) ჩვეულებრივ ნიშნავდა ენერგიულ, დატვირთულ ან ხმაურიან საქმიანობას — ხშირად ფაციფუცის, ალელვების, აჩქარების ან აფორიაქების ელფერით. იგი აღნიშნავდა ცოცხალ მოძრაობას, ფუსფუსს, თუ აქეთ-იქით საქმიან სირბილს, იქნება ეს ბრბოში, ოჯახში, ბაზარში, თუ რაიმე განსაკუთრებული მოვლენის დროს. ამგვარად, მილერის სიზმარში „bustle“ აღწერდა საქმიანობის, ალელვების ან გადაუდებელი საქმის იმ უშუალო აფეთქებას, რომელიც სწორედ იმ დროს მიმდინარეობდა — მოცემული ვითარების თუ შემთხვევის წამიერ მღელვარებას ან ფუსფუსს.

მილერი ამბობს: „მაშინ, როდესაც ის მტვერსა და ნაგავს, ცრუ სამკაულებსა და ყალბ მონეტებს წმენდდა, ყველაფერი ღრუბელივით აიწია, ფანჯრიდან გავიდა და ქარმა წაიღო. ამ არეულობაში ერთი წამით თვალები დავხუჭე; როცა გავახილე, მთელი ნაგავი უკვე გამქრალი იყო.“

„მღელვარება“ მილერის სიზმარში ორ მომენტს აღნიშნავს: პირველად, როდესაც ბრბო ძვირფას ქვებს ფანტავს, და შემდეგ, როდესაც მტვრის საწმენდი კაცი ფანჯრებს ალეს და იწყებს ყალბი ძვირფასი ქვების გამოგვას. პირველი და ალფა მღელვარება არის ძვირფასი ქვების დაფარვა, ხოლო მეორე და ომეგა მღელვარება — ძვირფასი ქვების აღდგენა. მღელვარების დროს მილერმა თვალები დახუჭა. მილერი განისვენა 1849 წელს, სწორედ იმ დროს, როდესაც ქრისტე მეორედ იწვდიდა ხელს თავისი ხალხის ნატამალის შესაკრებად. შემდეგ მილერმა თვალები დახუჭა, და 1850 წელს მისი ჭეშმარიტებები კვლავ დაიდო მაგიდაზე, აბაკუმის ბრძანების აღსრულებად, რომ ხილვა დაეწერა და ცხადად წარმოეჩინა. მღელვარების იმ პერიოდში მილერი თვალებს ხუჭავს, და როდესაც იღვიძებს, ძვირფასი ქვები აღდგენის პროცესშია.

მის სიზმარში მეორე არეულობა ხდება მაშინ, როცა ას ორმოცდაოთხი ათასის დროშა აღდგება, განიწმინდება და განწმენდილი იქნება, როგორც ის დროშა, რომელსაც ზაქარია გვირგვინზე ძვირფას ქვებად განსაზღვრავს.

და უფალი მათი ღმერთი იხსნის მათ იმ დღეს, როგორც თავისი ერის ფარას; რადგან ისინი იქნებიან, როგორც გვირგვინის ქვები, აღმართულნი, როგორც დროშა მის ქვეყანაზე. რადგან რაოდენ დიდია მისი სიკეთე და რაოდენ დიდია მისი მშვენიერება! პური გაამხიარულებს ჭაბუკებს და ახალი ღვინო — ქალწულებს. სთხოვეთ უფალს წვიმა გვიანი წვიმის ჟამს; და უფალი შექმნის ელვარე ღრუბლებს და მისცემს მათ წვიმის თქემს, თითოეულს — მინდვრის ბალახს. რადგან კერპებმა ამაოდ ილაპარაკეს, და მისწებმა სიცრუე იხილეს და ცრუ სიზმრები აუწყეს; ამაოდ ანუგეშებენ; ამიტომ წავიდნენ ისინი, როგორც ფარა; შეწუხებულნი იყვნენ, რადგან მწყემსი არ იყო. ჩემი რისხვა აღეგზნო მწყემსთა წინააღმდეგ, და მე დავსაჯე თხეები; რადგან ცაბაოთ უფალმა მოხედა თავის ფარას, იუდას სახლს, და გახადა ისინი, როგორც თავისი დიდებული სამომარი ცხენი ბრძოლაში. ზაქარია 9:16–10:3.

„მისი ხალხის ფარა“ არის ერთდროულად დროშა–ნიშანიც და გვირგვინზე დადებული ქვებიც (ძვირფასი ქვები). მისი ხალხის ფარა გამოიყენება გვიან წვიმის ჟამს, რადგან მცნება ასეთია: ვითხოვთ გვიანი წვიმა გვიანი წვიმის დროს. ფარა დაპირისპირებულია იმ „ფარას“, რომელმაც თავისი გზით იარა და არა იერემიას ძველი ბილიკების გზით. გვიანი წვიმის დროს ის ძვირფასი ქვები, რომლებიც მისი ფარა არიან, ომში მისი დიდებული ცხენი იქნებიან. ეს „დიდებული ცხენი“ არის გამარჯვებული ეკლესია, წარმოდგენილი პირველ ქრისტიანულ სასაბუთოში, სიმბოლიზებული პეტრეთი, რომელმაც, როგორც თეთრმა ცხენმა პირველი ბეჭდის პერიოდში, გამოვიდა, რათა ეძლია და დაეძლია.

და ვიხილე, როდესაც კრავმა გახსნა ერთი ბეჭედთაგანი, და გავიგონე, თითქოს ქუხილის ხმა, ოთხ ცხოველთაგან ერთის ნათქვამი: მოდი და იხილე. და ვიხილე, და აჰა, თეთრი ცხენი; და მას, ვინც მასზე იჯდა, ჰქონდა მშვილდი; და გვირგვინი მიეცა მას; და გამოვიდა ძლევი და რათა ეძლია. გამოცხადება 6:1, 2.

ამიტომ პეტრე არის პირველი ქრისტიანული ეკლესიის, მოციქულთა ეკლესიის, სიმბოლო წვიმის პენტეკოსტური გადმოღვრის დროს, და უკანასკნელი ქრისტიანული ეკლესიისაც სიმბოლო უკანასკნელი წვიმის დროს, რომელიც პენტეკოსტური გადმოღვრის მიერ იყო წინასახედ წარმოდგენილი.

და ვიხილე გახსნილი ზეცა, და აჰა, თეთრი ცხენი; და მის ზედა მჯდომარეს ეწოდებოდა ერთგული და ჭეშმარიტი, და სიმართლით განიკითხავს და იბრძვის. მისი თვალები იყო როგორც ცეცხლის ალი, და მის თავზე იყო მრავალი გვირგვინი; და ჰქონდა სახელი დაწერილი, რომელიც არავინ იცოდა, არამედ მხოლოდ თავად მან. და შემოსილი იყო სისხლში შეღებილი სამოსლით; და მისი სახელი ეწოდება ღვთის სიტყვა. და ლაშქარნი, რომელნიც იყვნენ ზეცაში, მიჰყვებოდნენ მას თეთრ ცხენებზე ამხედრებულნი, შემოსილნი წმინდა სელით, თეთრითა და წმინდით. გამოცხადება 19:11–14.

თეთრი ცხენები წარმოადგენენ ქრისტეს ლაშქარს, რომელიც აღდგება ეზეკიელის 37-ე თავში; ისინი არიან გამარჯვებული ეკლესია და ისინი არიან ქვები გვირგვინში, რადგან ქრისტე თავისი დიდების სამეფოს ამყარებს უკანასკნელი წვიმის ჟამს. მისი სამეფოს წარმომადგენლებად ას ორმოცდაოთხი ათასი არიან ძვირფასი ქვები იმ

გვირგვინზე, რომელიც არის იმ სამეფოს სიმბოლო, რომელსაც იგი იღებს 2,300 დღის დასასრულს, რაც იყო როგორც 1844 წლის 22 ოქტომბერი, ისე კვლავ იქნება კვირა-დღის კანონის დროს. თეთრი ცხენების ის სამეფო აღიმართება უკანასკნელი წვიმის დროს, როდესაც ცის სარკმლები გაიხსნება, რადგან იოანემ იხილა თეთრი ცხენი, როდესაც ცა გაიხსნა.

1849 წლის ალფა აურზაურში მილერმა სიკვდილში დახუჭა თვალები, მცირე ხნით. მილერი იყო ელია, და ელია გარდაიცვალა 2020 წლის 18 ივლისს, და იგი ეგდო ქუჩაში 1,260 დღის განმავლობაში, ვიდრე მიაღწევდა ომეგა აურზაურს, და შემდეგ გამოღვიძებულ იქნა. მისი გამოღვიძება აღინიშნება როგორც დადგომული იმ დროს, როცა მტერის ჯაგრისიანი კაცი გახსნა ზეცის სარკმელი ნაგვის გასახვეტად. თეთრი ცხენების ლაშქარი აღდგება, როცა ზეცის სარკმელი გაიხსნება, და როცა ეს მოხდება, გამოვლინდება ჭეშმარიტისა და ცრუს გამიჯვნა. ეს გამიჯვნაც მალაქიას წიგნშიც არის ნაჩვენები.

მოიტანეთ მთელი მეთაურობები საგანძურში, რათა იყოს საზრდო ჩემს სახლში, და გამომცადეთ ახლა ამით, ამბობს ცაბაოთ უფალი, თუ არ გაგიღოთ ცის სარკმლები და არ გადმოგიღვართ კურთხევა იმგვარად, რომ მისი მისაღებად ადგილი აღარ იყოს საკმარისი. მალაქია 3:10.

წინასწარმეტყველთა სულები წინასწარმეტყველებს ემორჩილებიან, ხოლო იოანე გამოცხადებაში, მილერის სიზმარი და მალაქია წარმოადგენენ სამ მოწმეს იმ დროის შესახებ, როდესაც ცის სარკმლები იღება. მილერის სიზმარში ეს ხდება მოწოდების „მოდი და იხილე“ ომეგისას. აურზაური ალფაში იყო მაშინ, როდესაც გაფანტვა დაიწყო, ხოლო ომეგა არის მაშინ, როდესაც შეკრება იწყება.

სანამ მილერის სიზმრის განხილვას კიდევ უფრო წინ წავწევდეთ, გვსურს, ამ სიზმარზე ჯეიმს უაიტის კომენტარი მოვიყვანოთ. ჯეიმს უაიტი ნამდვილ ძვირფას ქვებს ღმერთის ჭეშმარიტ ხალხად მიიჩნევს, ხოლო ყალბ ძვირფას ქვებს — უკეთურთა სახედ. მე ამ ძვირფას ქვებს ვაიგივებ ჭეშმარიტებებთან, რომლებიც შეცდომას უპირისპირდება. ძვირფასი ქვებიც და ყალბი ძვირფასი ქვებიც ერთდროულად წარმოადგენს როგორც უწყებას, ისე მაცნეებს, შეცდომისა და ცრუ მაცნეების საპირწონედ.

„ძმა მილერის სიზმარი მე ვიხილე, რომ ძმა მილერს ჰქონდა ძვირფასი, საგულდაგულოდ შესრულებული ზარდახშა. მის ირგვლივ იყო დიდი რაოდენობით ძვირფასი და ცნობისმოყვარეობის აღმძვრელი სამკაული, რომელიც მის თვალებს ახარებდა და გრძნობებს ატკობდა. მაგრამ ანგელოზმა უთხრა: „უფლის ცნობისმოყვარეობა არ აღუძრავს“. შემდეგ მას თან ახლდა ზეციერი მეგზური, რომელმაც უთხრა, ეს სამკაული შეეგროვებინა და ზარდახშაში ჩაელაგებინა. ეს რომ გააკეთა, გული ეტკინა, რომ ისინი მოუცილებელნი იყვნენ მისი მხედველობისგან. მაგრამ ანგელოზმა უბრძანა, ზარდახშა დაეკეტა და გასაღები საიმედოდ შეენახა. შემდეგ მას მიეცა ფუნჯი და უთხრეს, ზარდახშის გარე ზედაპირი უყოყმანოდ მოეგავა მტერისა და ჭუჭყისგან. ეს საქმეც შეუდგა დიდი გულმოდგინებითა და შეუპოვრობით. ხშირად ფიქრობდა იმ მდიდარ საგანძურზე,

რომელიც ზარდახშაში იყო დამალული, და სურდა გაეხსნა იგი და ეხილა მისი შინაარსი. მაგრამ ამის ნება არ ეძლეოდა. როდესაც ზარდახშის გარეთა ნაწილი თითქმის ახალი იერს იღებდა, მან შეამჩნია, რომ მტვერი მძლავრად ეკვროდა ფუნჯს და კვლავ ედებოდა ზარდახშას; და ამიტომ, რაც უფრო მეტად ხეხავდა, მით უფრო უარესი ხდებოდა მისი იერსახე. დიდი გულისტკივილითა და განაწყენებით იგრძნო, რომ აღარ შეუძლია მისი უკეთ გამოკეთება. მაგრამ ანგელოზმა უთხრა: „მოწყენილობას ნუ მიეცემი; ეს საქმე შენთვის შეუძლებელია“. შემდეგ მას აჩვენეს ცოცხი, კარგი ფორმის, რომელიც არასოდეს უნახავს, და უთხრეს, აეღო იგი; და როგორც კი ამას შეეხო, მტვრიანი ფუნჯი მაშინვე უგულვებელყო. შემდეგ, ისე რომ არ შეუხედავს დამალულ საგანძურსა და ზარდახშის გახსნაზე არ ეფიქრა, ხელში ცოცხი აიღო და, ძლიერების შეგრძნებითა და გაზრდილი მხნეობით, რამდენჯერმე შემოუარა ზარდახშას და ცოცხი ზედ გადაუსვა, სანამ ყოველი ჭუჭყი, ყოველი მტვრის ნაწილაკი არ მოიშორა და ზარდახშა არ გაბრწყინდა, როგორც ბროლით დაფარული. შემდეგ ანგელოზმა კვლავ დაავალა, გასაღები აეღო, ზარდახშა გაეხსნა და საგანძური გამოეტანა დღის სინათლეზე. მას ნება მიეცა თავისუფლად ეხილა იგი. იქ მრავალი სახის ძვირფასი სამკაული იყო, ბრილიანტები, ოქრო და ვერცხლი, ყველანი დიდ სიუხვეში. ისინი მართლაც დიდებულნი და მშვენიერნი იყვნენ და კაშკაშა ელვარებას ჰფენდნენ შორსა თუ ახლოს. შემდეგ მას უთხრეს, ცალ-ცალკე განელაგებინა ეს საგანძური და გამოეცხადებინა მათი ღირსებანი სხვებისთვის. ამიტომ მან დიდებულ საგანძურთაგან აიღო ერთ საგანი მეორის შემდეგ და წარუდგინა მათ, ვისაც ამის კურთხევა შეეძლო. როდესაც ეს ძვირფასი საგნები იყურებოდა, მათგან სულ უფრო შესანიშნავი ბრწყინვალება გამოედინებოდა. და როცა ისინი უფრო მცირე ჯგუფებად და მეტ ხელში გადადიოდა, მათი ზრდა შეიმჩნეოდა. მაგრამ ზოგიერთებს საერთოდ არ შეეძლოთ ამ დიდებული ნივთების ყურება. ზოგი მათგანის დაუფლებასაც ლამობდა, თითქოს ისინი მათი საკუთრება ყოფილიყო. სხვები კი მოიხიბლნენ მათი სილამაზითა და ღირებულებით, მაგრამ ვერ ცნეს და არ მიიღეს, რომ ისინი ზარდახშის კანონიერ მესაკუთრეს ეკუთვნოდა. სხვები კვლავ გამოჩნდნენ, რომელნიც სრულიად მახინჯნი და ბინძურნი იყვნენ; და როცა ამ ნივთებს შეეხნენ, მათ სილამაზესა და ღირებულებას დიდი ზიანი მიაყენეს. მაშინ ზარდახშის პატრონმა შეამჩნია, რომ აუცილებელი იყო ძვირფასი სამკაულების იმ ადამიანებისგან განყოფა, რომელნიც ასე ბოროტად ეპყრობოდნენ მათ. ამიტომ გამოიღო ისინი მათი საზოგადოებიდან და ბინძური, აუწმინდური ხალხისგან განცალკევებულად განალაგა; და ეს ნივთები კვლავ უფრო მშვენიერნი და ძვირფასნი გამოჩნდნენ, რადგან თავიანთი დიდება ფართოდ მიმოფანტეს ყველა იმ ადამიანზე, ვინც მათ ჭეშმარიტ ღირებულებას აფასებდა. შემდეგ ეს ნივთები კვლავ აჩვენეს ზოგიერთებს, რომლებიც თვითონაც სრულიად მახინჯნი და სიბილწით დაფარულნი იყვნენ. და როცა ისინი ამ სამკაულების გვერდით იდგნენ, საკუთარი მახინჯობა ძლიერ იჩენდა თავს. მაშინ მათ, ვისაც სძულდა ამ ძვირფასი ნივთების სილამაზე და ღირებულება, პატრონის წინააღმდეგ შეიკრნენ და დარწმუნებულნი იყვნენ, რომ მხოლოდ მის გამო იყო ეს ნივთები ასეთი სანუკვარი და მიმზიდველი. ამიტომ ისინი მას დასაციინად და საგინებლად მისდევდნენ. მაგრამ რაც უფრო მეტად ესხმოდნენ თავს საგანძურის პატრონს, მით უფრო მშვენიერი და სასურველი ხდებოდა ეს საგანძური მათთვის, ვინც მას ხედავდა და აფასებდა. მაშინ მე მკითხეს ამ სიზმრის მნიშვნელობა. მე ვუპასუხე, რომ ძმა

მილერს დაევალა ერთი განსაკუთრებული საქმე; უფალი არ აპირებდა ეს საქმე სხვებს ებარებინა. ძვირფასი სამკაულები ნიშნავდა ზეცის დიდ ჭეშმარიტებებს. ზარდახშისა და სამკაულების მოგვა მოასწავებდა ათასწლეულის საკითხზე მის შეხედულებათა გასწორებას, რათა არ ჰქონოდა ძალა ხალხს დაებრკოლებინა, ან შეეცვალა მათი აზრი ზეციური წარმოშობის იმ ძვირფასი ჭეშმარიტებების შესახებ, რომლებიც უნდა გამჟღავნებულიყო. ანგელოზის მიერ ნაჩვენები ცოცხი ნიშნავდა, რომ მას უნდა მიეღო ღვთის სიტყვა და თვითონ ზარდახშა და ძვირფასი სამკაულები გამოეყენებინა იმ მცდარი შეხედულებებისგან გასათავისუფლებლად, რომლებიც მის ათასწლეულებრივ მოძღვრებებს ეკვროდა; და ეს გაუხსნიდა გზას, რათა ძვირფასი სამკაულები აეღო, ესე იგი, წმინდა წერილები, და მკითხველთა ყურადღება მიექცია ქრისტეს მეორედ მოსვლისა და წმინდანთა მომავალ მემკვიდრეობაზე. და როგორც როცა ის გარეთ გამოვიდნენ, ამ ნივთების ღირებულება და სილამაზე გაიზარდა, ასევე, როცა ჭეშმარიტი ეკლესია გამიჯნული და განცალკევებული იქნება ბოროტებისგან, ქვეყნიერებისა და ცრუ პროფესიისგან, მაშინ ის ნამდვილად გაიზრდება ძალაში, მშვენიერებაში და დიდებაში. და როგორც ამ ნივთებს ჰქონდათ კავშირი და ნათესაობა ერთმანეთთან, ასე ექნებათ ღვთის ჭეშმარიტების ერთ ნაწილს კავშირი მეორესთან. და როგორც ეს საგანძური მეტ ხელში და მცირე ჯგუფებში გადადიოდა და უფრო მეტად იზრდებოდა, ასევე ჭეშმარიტება გაფართოვდება, როცა მრავალი გონება მის შესახებ იაზრებს, და ვისაც სწამს, მას სხვებს გააცნობს.“

„შემდეგი სიზმარი გამოქვეყნდა Advent Herald-ში ორ წელზე მეტი ხნის წინ. მაშინ დავინახე, რომ იგი მკაფიოდ აღნიშნავდა ჩვენს წარსულ მეორე მოსვლის გამოცდილებას და რომ ღმერთმა ეს სიზმარი გაფანტული სამწყსოს სასიკეთოდ მისცა.

„უფლის დიდი და საშინელი დღის ახლო მოახლოების ნიშნებს შორის ღმერთმა სიზმრებიც დაადგინა. იხილეთ იოელი 2:28–31; საქმეები 2:17–20. სიზმრები შეიძლება სამი გზით მოვიდეს: პირველი, „მრავალი საზრუნავისაგან.“ იხილეთ ეკლესიასტე 5:3. მეორე, მათ, ვინც სატანის უწმინდური სულისა და ცდუნების ქვეშ არიან, მისივე ზემოქმედებით შეიძლება სიზმრები ჰქონდეთ. იხილეთ მეორე რჯული 8:1–5; იერემია 23:25–28; 27:9; 29:8; ზაქარია 10:2; იუდა 8. და მესამე, ღმერთი ყოველთვის ასწავლიდა და კვლავაც ასწავლის თავის ხალხს მეტ-ნაკლებად სიზმრების მეშვეობით, რომლებიც ანგელოზთა მსახურებითა და სულიწმიდის მოქმედებით მოდის. ისინი, ვინც ჭეშმარიტების ნათელ შუქში დგანან, ეცოდინებათ, როდის აძლევს მათ ღმერთი სიზმარს; და ასეთნი ცრუ სიზმრებით არ მოტყუვდებიან და გზას არ ასცდებიან.“

„და მან თქვა: ისმინეთ ახლა ჩემი სიტყვები: თუ თქვენ შორის არის წინასწარმეტყველი, მე, უფალი, ხილვაში გამოვეცხადები მას და სიზმარში ველაპარაკები მას.“ რიცხვნი 12:6. თქვა იაკობმა: „უფლის ანგელოზი მელაპარაკა სიზმარში.“ დაბადება 31:2. „და ღმერთი მოვიდა ლაზარს არამელთან ღამის სიზმარში.“ დაბადება 31:24. წაიკითხეთ იოსების სიზმრები, [დაბადება 37:5–9,] და შემდეგ მათი აღსრულების საინტერესო ამბავი ეგვიპტეში. „გიბეონში უფალი გამოეცხადა სოლომონს ღამით სიზმარში.“ 1 მეფეთა 3:55. დანიელის მეორე თავის

დიადი და უმნიშვნელოვანესი ქანდაკება სიზმარში იქნა მოცემული, აგრეთვე მეშვიდე თავის ოთხი მხეცი და სხვ. როდესაც ჰეროდე ცდილობდა ჩვილი მაცხოვრის დაღუპვას, იოსები სიზმარში იქნა გაფრთხილებული, გაქცეულიყო ეგვიპტეში. მათე 2:13.

„და იქნება უკანასკნელ დღეებში, ამბობს ღმერთი, გადმოვღვრი ჩემი სულისაგან ყოველ ხორციელზე; და იწინასწარმეტყველებენ თქვენი ძენი და თქვენი ასულნი, და თქვენი ჭაბუკები ხილვებს იხილავენ, და თქვენი მოხუცები სიზმრებს იხილავენ.“ საქმეები 2:17.

წინასწარმეტყველების ძღვენი, სიზმრებისა და ხილვების მეშვეობით, აქ სულიწმიდის ნაყოფია და უკანასკნელ დღეებში უნდა გამოვლინდეს საკმარისი ზომით, რათა ნიშანი შეადგინოს. იგი სახარების ეკლესიის ერთ-ერთი ძღვენია.

„და მან დააყენა ზოგნი მოციქულებად, ზოგნი — წინასწარმეტყველებად, ზოგნი — მახარებლებად, ზოგნი კი — მწყემსებად და მოძღვრებად, წმიდათა სრულყოფისათვის, მსახურების საქმისათვის, ქრისტეს სხეულის აღსაშენებლად.“ ეფესელთა 4:11, 12.

„და ღმერთმა ზოგი დაადგინა ეკლესიაში: პირველად მოციქულებად, მეორედ კი — წინასწარმეტყველებად,“ და სხვ. 1 Corinthians 12:28. „ნუ შეურაცხყოფთ წინასწარმეტყველებებს.“ 1 Thessalonians 5:20. იხილეთ აგრეთვე Acts 13:1; 21:9; Romans 7:6; 1 Corinthians 14:1, 24, 39. წინასწარმეტყველნი, ანუ წინასწარმეტყველებანი, ქრისტეს ეკლესიის აღსაშენებლად არიან; და ღვთის სიტყვიდან ვერავითარი მტკიცებულება ვერ იქნება წარმოდგენილი იმისა, რომ ისინი უნდა შეწყვეტილიყვნენ მანამდე, ვიდრე მახარებელნი, მწყემსნი და მოძღვარნი შეწყვეტდნენ. მაგრამ, ამბობს შემდავებელი, „იმდენი ცრუ ხილვა და სიზმარია ყოფილა, რომ მსგავსის არაფერში ნდობა აღარ შემიძლია.“ ჭეშმარიტია, რომ სატანას თავისი ყალბიც აქვს. მას ყოველთვის ჰყავდა ცრუწინასწარმეტყველნი, და უეჭველად შეიძლება ველოდეთ მათ ახლაც, მისივე ამ უკანასკნელ ჟამს მოტყუებისა და გამარჯვებისა. ისინი, ვინც ამგვარ განსაკუთრებულ გამოცხადებებს უარყოფენ იმის გამო, რომ არსებობს ყალბი, იმავე საფუძვლით შეიძლება კიდევ უფრო შორს წავიდნენ და უარყონ, რომ ღმერთს ოდესმე სიზმრითა თუ ხილვით გამოუცხადებია თავი ადამიანისათვის, ვინაიდან ყალბი ყოველთვის არსებობდა.

„სიზმრები და ხილვები ის საშუალებაა, რომლის მეშვეობითაც ღმერთმა გამოუცხადა თავი ადამიანს. ამ საშუალებით ელაპარაკებოდა იგი წინასწარმეტყველებს; მან დაადგინა წინასწარმეტყველების ნიჭი სახარების ეკლესიის ნიჭთა შორის და სიზმრები და ხილვები „უკანასკნელი დღეების“ სხვა ნიშნებთან ერთად განაკუთვნა. ამინ.“

„ზემოაღნიშნულ შენიშვნებში ჩემი მიზანი იყო, წმინდა წერილის შესაბამისად გამექარწყლებინა წინააღმდეგობები და მკითხველის გონება მომდევნო სათვის მომემზადებინა.

„ვმ. მილერი,

„ლოუ ჰემპტონი, ნიუ-იორკი, 1847 წლის 3 დეკემბერი.“ ჯეიმზ უაიტი, ძმა მილერის სიზმარი, 1–6.

„1. 'სკივრი' წარმოადგენს ბიბლიის იმ დიდ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც ეხება ჩვენი უფლის, იესო ქრისტეს, მეორედ მოსვლას და რომლებიც ძმა მილერს მიეცა, რათა მსოფლიოსთვის გამოეცხადებინა.

„2. „მიზნული გასაღები“ იყო მისი მანერა წინასწარმეტყველური სიტყვის განმარტებისა — წერილის წერილთან შედარებით — ბიბლია, როგორც საკუთარი თავის განმმარტებელი. ამ გასაღებით ძმა მილერმა გახსნა „ზარდახმა“, ანუ ადვენტის დიადი ჭეშმარიტება მსოფლიოსთვის.

„3. 'ყოველგვარი სახისა და ზომის' 'ძვირფასეულობანი, ბრილიანტები და სხვანი', რომლებიც 'ასე მშვენივრად იყვნენ განლაგებულნი თავიანთ სათითაო ადგილებში კოლოფში', წარმოადგენენ ღვთის შვილებს, [მალაქია 3:17,] ყველა ეკლესიიდან და ცხოვრების თითქმის ყოველი მდგომარეობიდან და ვითარებიდან, რომელთაც მიიღეს ადვენტის რწმენა და გამოჩნდნენ, რომ თავიანთ შესაბამის ადგილებში გაბედულად დაიკავეს მტკიცე პოზიცია ჭეშმარიტების წმიდა საქმეში. ამ წესრიგში სვლისას, როდესაც თითოეული თავის მოვალეობას ასრულებდა და ღმერთის წინაშე მდაბლად დადიოდა, 'ისინი ირეკლავდნენ ნათელსა და დიდებას' ქვეყნიერებაზე, რომლის მსგავსი მხოლოდ მოციქულთა დღეების ეკლესიაში ჩანდა. უწყება, [გამოცხადება 14:6,7,] თითქოს ქარის ფრთებზე მიემართებოდა, და მოწვევა, 'მოდით, რადგან ახლა ყველაფერი მზად არის,' [ლუკა 14:17,] ვრცელდებოდა ძალითა და ქმედებით.“

„4. „ხალხმა დაიწყო შემოსვლა: თავდაპირველად რიცხვით მცირენი იყვნენ, მაგრამ შემდეგ ბრბოდ იქცნენ.“ როდესაც ადვენტის მოძღვრება პირველად იქნა ქადაგებული ძმა მილერისა და კიდევ ძალიან მცირერიცხოვან სხვათა მიერ, მას მხოლოდ მცირე გავლენა ჰქონდა, და მისით ძალიან ცოტანი გამოიღვიძნენ; მაგრამ 1840 წლიდან 1844 წლამდე, სადაც კი იგი იქნა ქადაგებული, მთელი საზოგადოება აღიძრა.

„5. როცა მფრინავმა ანგელოზმა [გამოცხადება 14:6–7] პირველად დაიწყო მარადიული კეთილი უწყების ქადაგება: „გეშინოდეთ ღვთისა და დიდება მიაგეთ მას, რადგან მოვიდა მისი სამსჯავროს ჟამი“, მრავალმა სიხარულით შესძახა იესოს მოსვლისა და ადვენტის მოლოდინში, ხოლო შემდეგ ისინი დაუპირისპირდნენ, დასცინოდნენ და აბუჩად იგდებდნენ იმ ჭეშმარიტებას, რომელმაც ცოტა ხნით ადრე სიხარულით აღავსო ისინი. მათ შეაწუხეს და გაფანტეს ძვირფასეულონი. ეს მიგვიყვანს 1844 წლის შემოდგომამდე, როდესაც დაიწყო გაფანტვის ჟამი.“

„ეს დაიმახსოვრეთ: სწორედ ისინი, ვინც ოდესღაც „სიხარულით შეჰღაღადებდნენ“, იყვნენ ისინი, ვინც ძვირფასი ქვები შეაწუხეს და გაფანტეს. და ვერავინ ისე ქმედითად ვერ გაფანტა სამწყსო და აცდუნა იგი 1844 წლიდან, როგორც მათ, ვინც ოდესღაც ჭეშმარიტებას ქადაგებდა და მასში ხარობდა; მაგრამ მას შემდეგ უარყვეს ღვთის საქმე და წინასწარმეტყველების აღსრულება ჩვენი წარსული ადვენტური გამოცდილების ფარგლებში.

„6. „ყალბი ძვირფასეულობა და ყალბი მონეტა“, რომლებიც ნამდვილთა შორის იყო მიმოფანტული, აშკარად წარმოადგენენ ცრუ მოქცეულებს, ანუ „უცხო შვილებს“, [ოსია 5:7] მას შემდეგ, რაც კარი დაიხურა 1844 წელს.

„7. „მიწა და ნაფოტები, ქვიშა და ყველანაირი ნაგავი“ წარმოადგენს სხვადასხვაგვარ და მრავალრიცხოვან ცდომილებებს, რომლებიც 1844 წლის შემოდგომიდან მეორე მოსვლის მორწმუნეთა შორის იქნა შემოტანილი. აქ მე რამდენიმე მათგანს შევეხები.

„1. პოზიცია, რომელიც ზოგიერთმა „მწყემსმა“ ამპარტავნულად დაიკავა მაშინვე მას შემდეგ, რაც შუალამის შეძახილი გამოცხადდა, კერძოდ ის, რომ სულიწმიდის ის საზეიმო, გულთა დამადნობელი ძალა, რომელიც მეშვიდე თვის მოძრაობას ახლდა, მესმერული გავლენა იყო. ჯორჯ სტორსი მათ შორის ერთ-ერთი პირველი იყო, ვინც ეს პოზიცია დაიკავა. იხილეთ მისი ნაწერები 1844 წლის უკანასკნელ ნაწილში, „Midnight-Cry“-ში, რომელიც მაშინ ნიუ-იორკში გამოიცემოდა. ჯ. ვ. ჰაიმსმა, ოლბანის კონფერენციაზე 1845 წლის გაზაფხულზე, თქვა, რომ მეშვიდე თვის მოძრაობამ შვიდი ფუტის სიღრმის მესმერიზმი წარმოშვა. ეს მე მითხრა ერთმა დამსწრემ, რომელმაც ეს შენიშვნა საკუთარი ყურით მოისმინა. სხვებმა, რომელთაც მეშვიდე თვის შეძახილში აქტიური მონაწილეობა მიიღეს, შემდგომში ეს მოძრაობა ეშმაკის საქმედ გამოაცხადეს. ქრისტესა და სულიწმიდის საქმის ეშმაკისთვის მიწერა ჩვენი მაცხოვრის დღეებში გმობა იყო, და ახლაც გმობა. 2. მრავალი ცდა განსაზღვრულ დროზე. მას შემდეგ, რაც 2300 დღე 1844 წელს დასრულდა, მათ დასრულებაზე საკმაოდ მრავალი დრო იქნა დადგენილი სხვადასხვა პირის მიერ. ამის კეთებით მათ „საზღვრები“ გადაადგილეს და მთელი ადვენტური მოძრაობის თავზე სიბნელე და ეჭვი გადმოაფინეს. 3. სპირიტუალიზმი მთელი თავისი ფანტაზიებითა და უკიდურესობებით. ეშმაკის ეს მზაკვრობა, რომელმაც სიკვდილის საშინელი საქმე აღასრულა, სრულიად შესაფერისად არის წარმოდგენილი „ნახერხითა“ და „ყოველგვარი ნაგავით“. მრავალნი, რომლებმაც სპირიტუალიზმის შხამი შესვეს, აღიარებდნენ ჩვენი წარსული ადვენტური გამოცდილების ჭეშმარიტებას, და ამ ფაქტის გამო მრავალნი მიიყვანეს იმ რწმენამდე, რომ სპირიტუალიზმი იყო ბუნებრივი ნაყოფი იმისა, რომ ღმერთმა წარმართა დიდი ადვენტური მოძრაობები 1843 და 1844 წლებში. პეტრე, როდესაც ლაპარაკობს მათზე, ვინც „შემოიტანენ დამლუპველ მწვალელობებს და უარყოფენ კიდეც უფალს, რომელმაც გამოისყიდა ისინი“, ამბობს: „რომელთა გამო ჭეშმარიტების გზა იგმობა.“ 4. ს. ს. სნოუ, რომელიც თავს „წინასწარმეტყველ ელიად“ აცხადებს. ამ კაცმა, თავისი უცნაური და თავაშვებული გზით სვლაში, ასევე თავისი როლი შეასრულა სიკვდილის ამ საქმეში, და მის მსვლელობას ჰქონდა ტენდენცია, მრავალ პატიოსან სულის თვალში მოლოდინში მყოფ წმიდათათვის ჭეშმარიტი მდგომარეობა შეურაცხყოფისა და დამცირების საგნად ექცია.“

„შეცდომათა ამ კატალოგს მე მრავალი სხვაც შემეძლო დამემატებინა, როგორცაა Revelation 20:4, 7-ის „ათასი წელი“ წარსულში, Revelation 7:4; 14:1-ის 144,000, ისინი, ვინც ქრისტეს აღდგომის შემდეგ „აღდგნენ და გამოვიდნენ სამარხებიდან“, უმუშევრობის დოქტრინა, ჩვილთა განადგურების დოქტრინა და ა. შ., და ა. შ. ეს შეცდომები იმდენად გულმოდგინედ ვრცელდებოდა და მომლოდინე სამწყსოს ისე თავგამოდებით ეძალებოდა, რომ იმ დროს, როცა ძმა მილერს ეს სიზმარი ჰქონდა,

ქეშმარიტი სამკაულები „მხედველობიდან გამორიცხული“ იყო, და წინასწარმეტყველის სიტყვები შესაფერისი იყო — „და სამართალი უკუმძეცეულია, და სიმართლე შორს დგას“, და ა. შ., და ა. შ. იხილეთ Isaiah 56:14.“

„იმ დროს ქვეყანაში არ არსებობდა არც ერთი ადვენტისტური გამოცემა, რომელიც დღევანდელი ქეშმარიტების საქმეს ემხრობოდა. „Day-Dawn“ იყო უკანასკნელი, რომელმაც მცირე სამწყსოს ქეშმარიტი პოზიციის დაცვა იკისრა; მაგრამ იგი შეწყდა რამდენიმე თვით ადრე, ვიდრე უფალი ამ სიზმარს ძმა მილერს მისცემდა; და თავისი უკანასკნელი სასიკვდილო ბრძოლისას დაღლილ, მავედრებელ წმინდანებს მიუთითებდა 1877 წელზე, რომელიც მაშინ მათი საბოლოო ხსნის დროდ, მომავალში ოცდაათი წლით იყო დაშორებული. ვაი! ვაი! გასაკვირი არ არის, რომ ძმა მილერი თავის სიზმარში „დაჯდა და ატირდა“ საქმეთა ამ სამწუხარო მდგომარეობის გამო.“

„8. კიდობანი წარმოადგენს იმ ადვენტურ ქეშმარიტებას, რომელიც ძმა მილერმა მსოფლიომოს მიაწოდა, როგორც ეს გამოსახულია ათი ქალწულის იგავში. მათე 25:1–11. პირველი — დრო, 1843; მეორე — დაყოვნების დრო; მესამე — შუალამის ძახილი, მეშვიდე თვეში, 1844; და მეოთხე — დახშული კარი. არავინ, ვისაც 1843 წლიდან მეორედ მოსვლის შესახებ გამოცემული წერილები წაუკითხავს, არ უარყოფს, რომ ძმა მილერი ადვენტური ისტორიის ამ ოთხ მნიშვნელოვან პუნქტს ქადაგებდა. ქეშმარიტების ეს შეთანხმებული სისტემა, ანუ „კიდობანი“, დაანაწევრეს და ნანგრევებში მიმოფანტეს მათ, რომელთაც უარყვეს საკუთარი გამოცდილება და თავად ის ქეშმარიტებანი უარყვეს, რომელთაც ისინი, ძმა მილერთან ერთად, ასე უშიშრად უქადაგებდნენ მსოფლიოს.“

„9. კაცი „მტვრის ჯაგრისით“ განასახიერებს ახლანდელი ქეშმარიტების ნათელ შუქს, როგორც იგი ცხადყოფილია მესამე ანგელოზის უწყებით [გამოცხადება 14:9–12,] რომელიც ახლა ნაშთისგან შეცდომებს განწმენდს. ახლანდელი ქეშმარიტების საქმე 1848 წლის გაზაფხულზე დაიწყო გაცოცხლება და იმ დროიდან დღემდე აღმავლობაშია და ძალას იკრებს. „მტვრის ჯაგრისი“ მოქმედებდა, და შეცდომები ილეოდა ქეშმარიტების ნათელი შუქის წინაშე; ხოლო ზოგი ძვირფასი სამკაული, რომელიც სულ ცოტა ხნის წინ სიბნელითა და შეცდომით იყო დაფარული და თვალს იყო მოფარებული, ახლა დგას ახლანდელი ქეშმარიტების ნათელ შუქში.

„ძვირფასეულობის გამოტანისა და ცდომილების განწმენდის ეს საქმე სწრაფად იზრდება და განგებულია, რომ სულ უფრო მზარდი ძალით გაგრძელდეს, ვიდრე ყველა წმინდანი სრულად იქნეს გამოკვლეული და მიიღოს ცოცხალი ღვთის ბეჭედი. შეადარეთ ეს ეზეკიელის ოცდამეოთხე თავს, და დაინახავთ, რომ ღმერთმა აღუთქვა შეკრება თავისი ფარისა, რომელიც გაიფანტა ამ ბნელ და ღრუბლიან დღეს, 1844 წლიდან. ვიდრე იესო მოვა, „მცირე სამწყსო“ შეიკრიბება „რწმენის ერთობაში“. იესო ახლა იწმენდს „თავისთვის რჩეულ ერს, კეთილ საქმეებში მოშურნეს,“ და როდესაც მოვა, ჰპოვებს თავის „ეკლესიას, რომელსაც არა აქვს მწიკვლი, არც ნაოჭი, არც რაიმე მსგავსი.“ „ვისი ფოცხიც მის ხელშია, და იგი საფუძვლიანად გაწმენდს თავის კალოს და თავის ხორბალს ბედელში შეკრებს, და

ა.შ.“ მათე 3:12.

„10. მეორე „ზანდუკი, წინანდელზე ბევრად უფრო დიდი და უფრო მშვენიერი“, რომელშიც შეგროვდა გაფანტული „სამკაულები“, „ბრილიანტები“ და მონეტები, წარმოადგენს ცოცხალი აწმყო ჭეშმარიტების ვრცელ ველს, რომელშიც შეიკრიბება გაფანტული ფარა, სწორედ 144,000, და ყოველ მათგანს ექნება ცოცხალი ღვთის ბეჭედი. ძვირფასი ბრილიანტებიდან არც ერთი არ დარჩება სიბნელეში. თუმცა ზოგი ქინძისთავის წვერზე დიდიც არ არის, ისინი არ იქნებიან უგულვებელყოფილნი და არ დარჩებიან გარეთ ამ დღეს, როდესაც ღმერთი აგროვებს თავის სამკაულებს. [მალაქია 3:16–18] მას შეუძლია გაგზავნოს თავისი ანგელოზები და სასწრაფოდ გამოიყვანოს ისინი, როგორც ლოტი გამოიყვანა სოდომიდან. „მოკლე საქმეს მოიმოქმედებს უფალი დედამიწაზე.“ „სიმართლით შემოკლებს მას.“ იხილეთ რომაელთა 9:28.“ — ჯეიმზ უაიტი, სქოლიოები ძმა მილერის სიზმარზე.